

Krajský soud
Ostrava

sp. zn. 32 ICm 3249/2016-24
KSOS 25INS 10525/2016

Věc: ústavní stížnost

Stěžovatelka: **Ing. Ivana Tesařová**, IČ 47982594, DIČ CZ6658070188
se sídlem nám. Ondry Foltýna 82/63, 733 01 Karviná – Staré Město

Napadená rozhodnutí:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25.5.2017 pod č.j.: 32 ICm 3249/2016-24
Usnesení VS Olomouc ze dne 27.8.2019 č.j.: 29 ICdo 103/2018-61

Dne 8.6.2016 podala stěžovatelka u Krajského soudu v Ostravě incidenční žalobu, kterou se domáhala vydání rozhodnutí následujícího znění:

„Určuje se, že pohledávka žalobkyně, přihlášená pod č. 465 ve výši 6.400.365 Kč v insolvenčním řízení, vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, je co do důvodu a výše po právu.“

Stalo se tak v důsledku popření pohledávky stěžovatelky ve shora označeném insolvenčním řízení, přičemž pohledávce bylo přiděleno pořadové číslo 465. Tento údaj je zcela zásadní pro identifikaci stěžovatelky, neboť pod tímto číslem byla přihlášená pohledávka z titulu ztrát na podnikání stěžovatelky, což vyjma textu samotné přihlášky vyplývalo i z označení osoby stěžovatelky jejím sídlem a identifikačním číslem. Jiné „občanské“ pohledávky přihlásila Ing. Ivana Tesařová, nar. 07.08.1966, bytem Nedbalova 2412/9, 735 06 Karviná - Nové Město do řízení rovněž, avšak těmto bylo přiděleno jiné pořadové číslo a jsou vedeny a projednávány samostatně.

Krajský soud v Ostravě rozhodl o této žalobě rozsudkem ze dne 25.5.2017 pod sp.zn. 32 ICm 3249/2016, ve kterém jako účastníka označil Ing. Ivanu Tesařovou, nar. 07.08.1966, bytem Nedbalova 2412/9, 735 06 Karviná - Nové Město, a to výrokem zamítavým a své rozhodnutí doručil na adresu JUDr. Tomáše Chlebika-advokáta jakoby v souladu s plnou mocí, na které je ovšem jako zmocnitel označena podnikatelka Ing. Ivana Tesařová nar. 07. 08. 1966, IČ 47982594, DIČ CZ6658070188 se sídlem nám. Ondry Foltýna 82/63, 733 01 Karviná – Staré Město, bytem Nedbalova 2412/9, 735 06 Karviná – Nové Město. Je tak naprosto zřejmé, že **soud právní identitu stěžovatelky jako podnikatelky naprosto ignoroval a jednal od počátku pouze s osobou neoprávněnou, tj. s Ing. Ivanou Tesařovou pod jejím občanským jménem, kterou zmíněný advokát nezastupuje. Věřiteli pohledávky č. 465 Ing. Ivaně Tesařové, IČ 47982594, DIČ CZ6658070188 se sídlem nám. Ondry Foltýna 82/63, 733 01 Karviná – Staré Město nic doručeno nebylo.**

Stěžovatelka podala proti rozsudku odvolání, o kterém rozhodl **Vrchní soud v Olomouci** zamítavě. I tento soud **označil žalobkyni pouze jejím občanským jménem, datem narození a adresou trvalého**

občanského bydliště stěžovatelky v Karviné na ul. Nedbalově, takže rozhodl o osobě, která účastníkem není.

Bylo podáno i dovolání, které NS ČR odmítl tvrzením, že dovolání nemá předepsané náležitosti, neboť stěžovatelka neoznačila předchozí rozhodnutí dovolacího soudu, vůči kterým by dovoláním napadená rozhodnutí byla v rozporu. Dle stěžovatelky jde o přepjatý formalismus, díky kterému byla završena činnost soudů, ve které je věc předmětem činnosti prozatím tří stupňů soudní soustavy, aniž by byla žaloba projednána věcně.

Původní žaloba (incidenční) byla podána právním zástupcem s plnou mocí, zmocňující k podání incidenční žaloby v řízení, vedeném pod sp.zn. KSOS 25 INS 10525/2016 a k zastupování v tomto řízení. Lze dovodit, že se takto procesně pojaté zmocnění vztahuje na celé insolvenční řízení sp.zn. KSOS 25 INS 10525/2016, což je pro posouzení správnosti postupu soudu i insolvenčního správce z důvodů následujících zásadní.

Soud prvostupňový na straně 5 rozsudku tvrdí, že IS doručil právnímu zástupci stěžovatelka výzvu, obsahující i poučení o tom, že žalobu je třeba podat i proti dlužníku. Stěžovatelka prohlašuje, že se nic takového nestalo a právnímu zástupci žádná taková výzva doručena nebyla. Písemné vyrozumění o popření pohledávek bylo prokazatelně doručeno pouze přímo stěžovatelce a současně byla i poučena o možnosti podání žaloby, a to nejen vůči IS, ale i vůči dlužníku, nicméně pro doručování listin v rámci insolvenčního řízení měla od okamžiku podání u soudu plné moci pro JUDr. Tomáše Chlebíka řádně zvoleného zástupce, kterému ovšem doručeno nic nebylo. Nastala situace, ve které stěžovatelka spoléhá na právního zástupce, ten o doručení výzvy s poučením nemá ponětí a žaloba tak zůstává ve stavu (dle soudů obou stupňů) nepřijatelném. Lze prokázat (obsahem insolvenčního spisu), že u ostatních žalobců bylo doručeno jejich zástupcům řádně.

Zdá se tedy, že doposud ani nemohla marně uplynout lhůta pro rozšíření žaloby o návrh na přistoupení dalšího účastníka na straně žalované, neboť stěžovatelka nebyla adresátem žádné z listin, nebylo ji nic doručováno. Z obsahu žaloby je přitom patrné, že se jedná o nárok, plynoucí ze ztrát na podnikání, takže žalobcem a nyní stěžovatelem je podnikatelský subjekt. Konstatují-li tedy soudy obou stupňů, že napravit pochybení žaloby v podobě neoznačení dlužníka jako druhého žalovaného již napravit nelze, tak se mýlí. **Sděluje-li soud odvolací, že nelze postupovat tak, že soud bude žalobce poučovat o tom, koho má žalovat, tak lze argumentovat protitvrzením, že soud je povinen vědět, koho má oslovit jako legitimního účastníka soudního řízení tak, aby s tím správným jednal a tomuto také řádně doručoval. Doručení jakékoliv listiny na adresu jiného subjektu (zde fyzické osoby-nepodnikatele) nemůže se sebou za daných okolností nést následky v podobě nedodržení zákonem stanovených lhůt, pokud nenastala právní skutečnost, od které ta která lhůta počíná běžet.**

Lze shrnout, že vůči žalobkyni soudy (ani IS) nejenže nesplnily svoji poučovací povinnost, ale vůbec s ní jako s legitimním účastníkem soudního řízení nejednaly, nedoručovaly ji rozhodnutí ve věci a zcela ji tak vyňaly z realizace práva na soudní proces.

Stěžovatelka tvrdí, že pokud soud nedoručoval rozhodnutí na její podnikatelské jméno s uvedením jejího IČ a na adresu jejího sídla a v neposlední řadě také IS nedoručoval jejímu řádně zvolenému a sobě i soudu známému zástupci, tak ji nezákonně odňal její právo na spravedlivý soudní proces a rovné postavení v něm.

Ohledně pohledávek stěžovatelky nebylo soudem doposud rozhodováno popř. rozhodnutí ji nebylo doručeno, takže ji nadále svědčí právo pro pokračování v soudním řízení a pro uplatnění všech práv s tím souvisejících, zejména právo na doručení rozhodnutí soudů a uplatnění práva na podání řádných i mimořádných opravných prostředků, o kterých budou soudy vyššího stupně povinny opětovně rozhodovat. Stane se tak včasným tj. ve lhůtě podaným i návrh stěžovatelky na přistoupení do řízení dalšího účastníka, v tomto případě dlužníka OKD, a.s. se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná-Doly IČO 26863154 popř. jeho právního nástupce.

Navrhuji proto konstatovat protiústavnost výše označených rozhodnutí soudů obou stupňů a obě rozhodnutí zrušit s tím, že obecné soudy i insolvenční správce se při novém rozhodování budou řídit základními principy civilního procesu a navrátí tak stěžovatelce právo na spravedlivý soudní proces, které mu bylo upřeno.

Soud při svém novém rozhodování ve věci snad bude komunikovat s držitelem přihlášené pohledávky, tj. se stěžovatelkou, tato bude v rozhodnutí označena řádně svým sídlem a IČ, totéž platí i pro insolvenčního správce. Snad obě tyto instituce budou v dalším řízení respektovat zejména to, že stěžovatelka byla v insolvenčním řízení řádně zastoupena zvoleným zmocněncem JUDr. Tomášem Chlebikem, kterému je třeba v první řadě doručovat a nikoliv jej pominout, o kterémžto kroku je stěžovatelka přesvědčena, že šlo o krok úmyslný, vedený úmyslem vyvolat stav, ve kterém nebude schopna realizovat svoje práva pro marné uplynutí procesních lhůt, které by marně neuplynuly, kdyby ji bylo doručováno řádně. I tento pro insolvenční řízení OKD drobný, avšak pro stěžovatelku zásadní procesní faul zapadá do celkového postupu insolvence, ve které byla majetková podstata nejdříve rozdělena na subjekt s dluhy, který nedisponuje majetkem na umoření závazků, a subjekt s perspektivou, který ovšem nikomu nic nedluží a opět užívá původní firmu-označení, najednou se objevily jak dostupné uhlí, tak i zájemci o ně a trhy, byla prodloužena lhůta pro provoz dolů a těžby, akorát původním nezajištěným věřitelům nebude zapláceno téměř nic.

Stěžovatelka tvrdí, že ji nezákonným postupem soudů bylo upřeno právo na spravedlivý proces a rovné postavení v něm. Soudy rozhodovaly o jiném subjektu, stěžovatelce rozhodnutí s uvedením její firmy nedoručily vůbec, IS doručil poučení o nutném sjednání nápravy v žalobě rovněž pouze na její občanskou adresu a nikoliv jejímu zástupci. Újma na straně stěžovatelky dosahuje úrovně ústavnosti, neboť nesprávným postupem soudů ji bylo upřeno právo na řádné projednání věci před soudem.

Stížnost směřuje proti rozsudkům soudů obou stupňů, byť prvotní pochybení je shledáváno primárně na rozsudku KS Ostrava. Stěžovatelka se z opatrnosti domáhá zrušení obou rozhodnutí obecných soudů.

Za stěžovatelku
JUDr. Tomáš Chlebek

JUDr. Tomáš Chlebek
Digitálně podepsal JUDr.
Tomáš Chlebek
Datum: 2019.11.07
11:38:53 +01'00'

V Karviné dne 5.11.2019

Příloha: plná moc

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25.5.2017 pod č.j.: . 32 ICm 3249/2016-24

Rozsudek VS Olomouc ze dne 6.2.2018 č.j.: 18 VSOL 288/2017-44

Usnesení NS Brno ze dne 27.8.2019 č.j.: 29 ICdo 103/2018-61